

- И намыслихъ да отнемѣхъ животъ-тъ ми.
- 14 Но азъ на тебе, Господи, уповахъ :
Рѣкохъ : Ты си Богъ мой.
- 15 Въ рѣцѣ-тѣ ти сѣ времена-та ми :
Изкави ма отъ рѣкѣ-тѣ на врагове-тѣ ми,
И отъ тѣзи които ма гонатъ.
- 16 Направи да свѣтне лице-то ти върхъ рабъ-тъ ти :
Спаси ма съ милость-тъ си.
- 17 Господи, да сѣ не посрамяхъ,
Защото та призвахъ :
Да сѣ посрамятъ нечестиви-тѣ,
Да мзакнѣтъ въ адъ.
- 18 Да онѣмѣятъ лъжливы-тѣ устны,
Кои то говорятъ дързостливо противъ праведный-тъ,
съ гордость и прѣзрѣнїе.
- 19 Колко є голѣма твоѣ-та благодать,
Кожто си съхранилъ за онѣзи които ти сѣ боатъ,
И кожто си направилъ за онѣзи които сѣ надѣжатъ
на тебе,
Прѣдъ очи-тѣ на человекескы-тѣ сынове !
- 20 Ще гы скрѣеши въ покровъ-тъ на присѣдствїе-то си,
Отъ ухыщенїѣ-та на человекы-тѣ :
Ще гы скрѣеши въ скинїѣхъ
Отъ противорѣчїѣ-та на языцы.
- 21 Благословенъ Господь,
Защото направилъ чюднѣ милость-тъ си къмъ мене,
въ градъ укрѣпенъ.
- 22 Я въ смаиванїе-то си азъ бѣхъ рѣкълъ :
Отхвърленъ съмъ отъ очи-тѣ ти :
Но ты послаша гласъ-тъ на моленїѣ-та ми,
Когато извикахъ къмъ тебе.
- 23 Възлюбѣте Господа, всички прѣподобни негови :
Господь съхранява вѣрны-тѣ,
И въздава изобилно на онѣзи които сѣ обхождатъ
гордѣливо.